

Egy mese születése...

Papírszínház

- saját meseillusztráció-
bemutatása

Jelige:

„Tüskés és Szúrós”

A mesék és én

A mesék kisgyerekkoromtól az életem részesei.

Amint megtanultam olvasni, szülővárosom könyvtárának rendszeres kölcsönzője, olvasója lettem, mondhatni, faltam a könyveket. Akkor még nem tudtam, hogy miért ez az erős vonzódás a mesék iránt. Ma már tudom...

A mesékből meríthetünk bátorságot, erőt, megtanulhatjuk azt, hogy minden problémánkra van megoldás, a mesék inspirálhatnak, vagy csak egyszerűen megnyugtathatnak.

„A mese az egyetlen hatékony etikai oktatás a kisgyerek számára, mert abban van jó és rossz, a legkisebb királyfi megküzd a sárkánnyal, vagyis felveszi a harcot a rossz ellen. Van benne élet és halál, igazmondás és hazugság, vagyis minden, ami egy etikai világképhez tartozik.” (Vekerdy Tamás)

A papírszínház és én

A Kamishibairól jó pár éve hallottam egy barátnőmtől, aki az akkori óvodai csoportjában ezzel a módszerrel is mesélt a gyerekeknek. Akkor még nem tudtam mit jelent ez a japán szó.

Ahogy mesélt a papírszínházról, a benne rejlő lehetőségekről, az előbukkanó csodáról, a gyerekek szeme előtt kibontakozó történetekről, elbűvölt és kíváncsivá tett...

Utána olvasva - az információk közül - nagyon megfogott, hogy a papírszínház egyik legfontosabb sajátossága, hogy képes a hallgató figyelmét maximálisan fókuszálni, és olyan kollektív élményt nyújt a gyerekeknek, ami során színházzá alakítja a mesekönyveket.

A motiváció és én

Mióta óvodapedagógusi pályára léptem mindig is kerestem az új pedagógiai irányzatokat, a hagyományostól eltérő, alternatív módszereket, mint pl. a drámapedagógia, Mese másként, Pompás napok, az Így tedd rá! módszer.

Tapasztaltam Kodály Zoltán szavait: *„Amit csak hall a gyermek, könnyen elfelejti. Amit lát is, már inkább megjegyzi. De amiben ő maga is tevékenyen részt vesz, az bizonyosan bevésődik az emlékezetébe.”*

Legyen az környezeti, matematikai tapasztalatszerzés, mese, dalos játék, vagy szabad játék, ha a gyermek ezek egyik szereplője, arra már biztosan alapozhatunk egy következő tevékenységen is.

A feladat és én

„A történetek hallgatását (és később olvasását) kísérő állapot ugyanis valóban leírható egyfajta enyhe transzként, amelynek legfőbb jellemzője, hogy a transzban lévő személy miközben fizikailag nyugodt és mozdulatlan, mentálisan aktív, erősen koncentrált és éber. Ebben az állapotban a jobb és bal agyfélteke egyensúlyban van. A külső képek helyett a belső képek kerülnek előtérbe, miközben a viselkedés is megváltozik: csökkennek például a feszültségek és a szorongások, növekszik az életerő és az életkedv.” (Boldizsár Ildikó)

Ennek elérésében is segít a papírszínház.

A kérdés és én

Milyen mesét válasszak?

Melyik mese alkalmas papírszínházi megjelenítésére?

Ezek és sok más kérdés kavargott a fejemben, amikor az innovációs munkacsoport felvetéseként felmerült egy szabadon választott mese papírszínházi illusztrálásának lehetősége.

A mese kiválasztásában pedagógiai cél vezetett: érzékenyítés a másság elfogadására, lereagálására, kezelésére, drámajátékokkal való feldolgozására.

Kavarogtak a mesék a fejemben, de egyik sem volt az igazi. Emlékeim közt felbukkant egy mese, amit valamikor a Pompás Napok honlapján olvastam.

Így találtam rá: **A szűrős szőrű bárányok** című mesére.

Hogyan tovább?

A Papírszínház
módszertani
kézikönyvét
hívtam
segítségül, hisz
eddig még soha
nem
készítettem
papírszínházas
mese
illusztrációt.

A csoportunkban
dolgozó
pedagógiai
asszisztenssel
is
tanácskoztam,
hiszen a
megvalósítást
csakis vele
együttműködve
képzeltem el.

Szerencsére az
ő tetszését is
elnyerte a
mese.

Újra elolvasva a
mesét, képek
jelentek meg a
fejemben,
hatalmas tetterőt
éreztem
magamban...

A választott mesét
többször
elolvastam,
próbáltam képekre
tagolni. Számomra
ez volt a
legnehezebb
lépés...

Igyekeztem úgy
felosztani a
mesét, hogy a
majdani képek
olyan fontos
részeket
jelenítsenek
meg...

...amelyek a
Kamishibai
előadásban a
mese
cselekményét,
egymásutániságát,
mondanivalóját
domborítják ki.

Az első négy kép
viszonylag hamar
és gördülékenyen
készült el.

Víz- és
akrillfestéket,
színes ceruzát
használtam...

...majd a festék
száradása után
filccel
kontúroztam.

A következő
képek
lassabban,
hosszabb ideig
készültek...

Több
képváltozatot is
felvázoltam,
mire azt
éreztem, ez lesz
az igazi.

Már csak a
meseszöveg
tördelése,
elrendezése,
majd a képek
laminálása
maradt hátra.

Jöhetett a nagy
találkozás a
gyerekekkel, amit
már izgatottan
vártunk
mindannyian.

A pedagógiai asszisztens és én

A csoportunkat segítő pedagógiai asszisztens a szöveget gépelte, tördelte, rendezte, vágta, ragasztotta, amelyek majd a meseképek hátoldalára kerültek, segítve a mese előadását.

Ő volt az, aki mindvégig támogatott, ösztönzött, kérdés nélkül is segített a kisebb megakadásaimnál, ötleteivel segítve és kiegészítve támogatta ezt a munkát. A tevékenység során mutatott együttműködését ezúton, ezen a felületen is KÖSZÖNÖM!

A mesélési technika és én...

A Papírszínház mesélési technika népszerűsége az egyszerűségében rejlik - olvastam a könyvben.

A mesefeldolgozás egyik fontos lépése, hogy megértsük, miről szól a mese, mi a mondanivalója, mit üzen a hallgatóságnak.

Én, a Kamishibai mesék előadasmódjának azt a lehetőségét választottam, ahogyan más mesék feldolgozását is tervezem, megvalósítom a hétköznapijaim során.

Megszólítom a közönséget, figyelek a reakciójukra, hozzájuk alkalmazkodva egyfajta interaktív jellegű előadás jön létre, amely mindig a foglalkozás pillanatában alakul, esetleg a tervezést követi..

A módszerek és én...

A mesék feldolgozásához a Mese másként, a Pompás Napok módszereit alkalmazom. Mindkét módszer szemlélete azon alapszik, hogy a mese lényegi magját megragadva, azt drámajátékokkal, mondókákkal, népi játékokkal, népdalokkal, tárgykészítéssel élményszerűvé tegye, erősítse a mese adott helyzetének jelentéstartalmát. A foglalkozásokon a gyerekek megtanulnak jelen lenni saját játékaikban, miközben folyamatosan interakcióban vannak egymással, így nem magányos résztvevőként vágnak neki a kalandnak.

A mesét hallgató gyerekek élményét megerősítő eszközöket használok, mint pl. hanghordozás, mimika, testtartás, ritmusos betétek, nyomatékos ismétlődések, ezek utánzására ösztönzőm a hallgatóságot.

A mesefoglalkozás felépítése egyszerre számos fejlesztő hatással bír: bővülő szókincs, fejlődő figyelemtartás, erősödő szociális kapcsolatok (pl. empátia, együttműködésre való képesség, érzelmek felismerése és közvetítése), javuló kommunikációs képességek, intenzív belsőképalakítás, fejlődő fantázia, gyarapodó honismeret, megerősödő identitás, fejlődő önbizalom.

A megvalósítás és én...

A mese feldolgozása, az érzékenyítő foglalkozás során a gyerekek hihetetlen nyitottságról adtak számot.

Kiemelt célom és feladatom volt a csoportkohézió erősítése közös feladatokkal, közös élmény szerzése, tolerancia, empátia, megértés, elfogadás fejlesztése, a másság természetes elfogadása.

A mese feldolgozásában olyan játékokat választottam, amelyek megkívánják az egymásra való odafigyelést, ezáltal fejlesztik a toleráns magatartásminták alkalmazását.

